

ver mindre god. For saa vidt kan det maaske være et Varsko om, at man skal tage Skeen i en anden Haand og indføre Besparelser paa de Konti, hvor Besparelse kan finde Sted. Det har været sagt saa ofte, og det siges her i Salen, hver Gang vi have Finanslovbehandling, saa det kunde synes unyttigt atter at gentage det, men jeg synes dog, det maa gøres. Vi maa en Gang komme dertil, at vi bestræbe os for at faa noget mere Balance i Tingene, at vi søge noget mere at komme bort fra de Udgifter, som maatte kunne undgaas, og se os om efter Indtægter, som kunne faas uden at ramme for stærkt paa de Steder, hvor de maa ramme.

Med Hensyn til selve Laanet forekommer det mig, at man kan sige, at Tidspunktet i og for sig er ganske heldigt. Naar der er talt om, at det burde have været optaget tidligere for at undgaa den Overtrækning af Statens Konto i Nationalbanken, som jo har fundet Sted — man har i det andet Ting rettet Bebrejdelser mod den højtærede Finansminister for denne Overtrækning —, mener jeg, at dette er ganske uberettiget. Det forekommer mig, at det vilde have været uforvarligt, om man havde taget et Laan tidligere, thi man maa jo huske, at det, der skete her i Landet i September sidste Aar, altsaa i Fortsættelse af vore uheldige Bankforhold, satte Kursen ned paa vore Papirer i Udlandet. Man tør vel ikke sige i al Almindelighed, at det, da Forholdene herhjemme blev nærmere besete, svækkede vor Kredit, men det er en Kendsgerning, at Kursen paa vore Obligationer f. Eks. i Paris, der jo er Laanestedet, gik ned og sammenlignet med andre Kurser — jeg tænker særlig paa svenske og norske Kurser — stod absolut lavere som Følge af Begivenhederne. Dersom vi da skulde have laant, havde vi ikke opnaaet de Vilkaar, vi have opnaaet nu, og omvendt er der mangt og meget, der tyder paa, at vi staa overfor en Periode, hvor der atter paa Grund af Opsvinget i Handel, Industri og Erhvervslivet i det hele taget ude i de store Lande vil blive Tale om mere pengeknappe eller i alt Fald mindre pengelige Tider, saa det menes, at man allerede til Efteraaret eller til Vinter ikke vilde have kunnet opnaa de Vilkaar, man nu har naaet. Jeg tror altsaa, at det maa siges, at Øjeblikket for saa vidt har været heldigt, og det forekommer mig ogsaa, at Kursen er en saadan, at der intet er at indvende imod den; den maa siges at passe med Forholdene i det hele taget.

Det samme, mener jeg, kan siges om Laanets Størrelse; den er vist, hvad der er nødvendigt, naar Statskassens Beholdninger skulle være i tilfredsstillende og god Orden. Men, som sagt, mine Meningsfæller og jeg skulle ikke modsætte os Nedsættelse af et Udvalg, selv om vi anse det for overflødig.

Bramsen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet, men der er indtruffet dette, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har fundet det nødvendigt atter i Dag at komme tilbage til at sammenligne Højres Statshusholdning med Venstres. Det gør det Indtryk paa mig, som om det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds kredser om dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at det synes, som om han ikke har nogen rigtig god Samvittighed i den Henseende, thi ellers synes jeg, at det ærede Medlem i alt Fald i Dag under denne Forhandling kunde have givet Afkald paa at komme ind paa dette. Sandheden er jo i Virkeligheden den, at i sin Tid gjorde Venstre, hvad det kunde, for at tømme Statskassen og nægtede saa Statslaan, uagtet der i 1901 var en Lov, som ligefrem gav Finansministeren Adgang og Pligt til at foreslaa Statslaan. Ikke destomindre forefandt man dog i Juli 1901 det, som den daværende Finansminister af Venstre kaldte en god finansiel Stilling, og han forelagde et Finanslovforslag, som viste et Overskud paa 1 Mill. Kr. Siden den Tid have vi haft 7 meget gode Aar her i Landet. De ordinære Statsindtægter ere stegne, for saa vidt de indirekte Afgifter angaar. Dernæst har man i en Række af Love forhøjet disse indirekte Afgifter til Staten; man har forhøjet Jernbane- og Portotaksterne, man er endogsaa gaaet til Lotterisedlerne for at skaffe Penge. Og endelig har man i 1903 indført meget betydelige nye direkte Skatter. Man har derigennem opnaaet at faa Indtægter for Statskassen, som langt overstige de Indtægter, tidligere Perioder have kunnet fremvise, og langt overstige de Forventninger, som Venstreministeriet var berettiget til at nære, den Gang det tiltraadte Regeringen. Det maa maaske være mig tilladt at nævne, at i det første Aar 1901 androg disse ordinære Indtægter for Staten 67 Mill. Kr., i 1902 76 Mill. Kr., i 1903 80 Mill. Kr., i 1904 84 Mill. Kr., i 1905 88 Mill. Kr., i 1906 94 Mill. Kr. og i 1907 97 Mill. Kr. Dette vil med andre Ord sige, at der som ordinære Indtægter gennem visse gamle uforandrede